

Enligt sändlista

Bildande av naturreservatet Södra Lommabukten med Tågarps hed och Alnarps fälad i Lomma och Burlövs kommuner

(3 bilagor)

Uppgifter om naturreservatet

Namn	Södra Lommabukten med Tågarps hed och Alnarps fälad
Kommuner	Lomma och Burlöv
Socknar	Lomma och Burlöv
Dos- ID	1013318
Gränser	Området är markerat med kraftig svart linje på till detta beslut bifogad karta (bilaga 1). Reservatet omfattar vattenområdet ut till 3 meters djup.
Fastigheter	Tågarp 21:1, 21:3 och 21:141, delar av Tågarp 21:2, 21:4, 21:14 och 21:102, delar av samfälligheterna Tågarp s:1 och s:2 samt del av Alnarp 1:1
Läge	Kustavsnitt i södra delen av Lommabukten mellan Lomma och Malmö
Kartblad	Topografisk karta: 2C Malmö SV Ekonomisk karta: 2C 4f Alnarp
Mittkoordinater	Ö: 132627, N: 617218 (RT90 2,5 gon V)
Naturgeografisk region	6, Sydvästra Skånes slättområde
Areal	Ca 249 ha, varav ca 54 ha land
Naturvårdsförvaltare	Länsstyrelsen i Skåne län

LÄNSSTYRELSENS BESLUT

Med stöd av 7 kap 4 § miljöbalken förklarar länsstyrelsen det område som utmärkts med kraftig svart linje på bifogad karta (bilaga 1) som naturreservat. Reservatet omfattar även vattenområdet ut till 3 meters djup.

När detta beslut vunnit laga kraft skall Länsstyrelsen i Malmöhus läns beslut om strandskydd den 12 december 1996 upphöra att gälla inom de delar som omfattas av naturreservatet.

För att trygga syftet med naturreservatet skall de föreskrifter gälla, som anges nedan med stöd av 7 kap 5, 6 och 30 §§ miljöbalken.

SYFTE MED NATURRESERVATET

Syftet med reservatet är främst att av zoologiska, botaniska, landskapsbildmässiga och kulturhistoriska skäl återskapa och bevara ett kustlandskap med traditionellt hävdade, havsvattenpåverkade strandängar, öppna sand- och stenstränder och grunda havsområden med ålgräsbestånd och revlar. Gynnsamma förhållanden skall råda för de växt- och djurarter som är typiska för dessa miljöer.

Strandängarna skall utgöras av huvudsakligen betade gräsmarker med låg vegetation utan buskar, träd eller vassbestånd och med inslag av tidvis eller permanent vattenfyllda sänkor. Även stränderna skall vara fria från hög vegetation. Havsområdena skall utvecklas fritt och ostört.

FÖRESKRIFTER

A. Föreskrifter med stöd av 7 kap 5 § miljöbalken om inskränkningar i markägares och annan sakägares rätt att förfoga över fastighet inom reservatet

Utöver föreskrifter och förbud i andra lagar och författningar är det förbjudet **att**

1. uppföra byggnad eller annan anläggning,
2. dra fram mark- eller luftledning,
3. bedriva täktverksamhet i någon form,
4. vidta åtgärder som förändrar områdets topografi och landskapets allmänna karaktär som att spränga, borra, gräva, schakta, muddra, tippa, utfylla eller på annat sätt förstöra eller skada fast naturföremål, ytbildning eller småvatten,
5. plöja eller utföra annan markbearbetning,
6. uppföra stängsel eller andra hägnader annat än för jordbrukets behov,
7. anordna upplag annat än tillfälliga sådana i samband med skötsel av reservatet eller för jordbrukets behov,
8. stödutfodra betesdjur annat än på med förvaltaren överenskomna platser,
9. använda kemiska bekämpningsmedel eller tillföra gödselmedel eller jordförbättringsmedel,
10. plantera eller så träd, buskar eller andra växter,
11. anordna camping eller uppställningsplats för husvagn, campingbil eller liknande,
12. anbringa tavla, plakat, skylt, affisch, inskrift, snitsel eller därmed jämförlig anordning med undantag för gränsmärken och reservatsskyltar,
13. bedriva jakt.

Vidare är det utan länsstyrelsens skriftliga tillstånd förbjudet **att**

14. sätta ut eller samla in djur- eller växtarter.

B. Föreskrifter med stöd av 7 kap 6 § miljöbalken om markägares och annan sakägares skyldighet att tåla visst intrång

För att tillgodose syftet med reservatet förpliktas markägare och innehavare av särskild rätt till fastighet att tåla att följande anordningar och åtgärder vidtas inom reservatet, nämligen

1. utmärkning av, skyltning till och upplysning om reservatet,
2. skötsel av betesmarker innefattande årlig betesdrift, avverkning av buskar och träd, slåtter, ev. bränning av vass samt uppsättande och underhåll av stängsel och vattningsanordningar enligt fastställd skötselplan,
3. utförande och underhåll av anläggningar och anordningar för allmänhetens tillgänglighet enligt fastställd skötselplan,
4. uppföljning av områdets skötsel och miljöövervakning.

C. Ordningsföreskrifter med stöd av 7 kap 30 § miljöbalken

Utöver föreskrifter och förbud i andra lagar och författningar är det förbjudet **att**

1. under hela året beträda på kartan markerat vattenområde (Bilaga 2) och under tiden 15 mars – 30 september beträda reservatets landområde,
2. spräcka, gräva, borra, måla eller på annat sätt skada fast naturföremål eller ytbildning,
3. plocka eller gräva upp växter,
4. göra upp eld,
5. tälta eller ställa upp husvagn, campingbil eller motsvarande,
6. medföra ej kopplad hund eller annat lösgående husdjur,
7. på ett störande sätt använda musik- eller ljudanläggning,
8. utöva fritidsaktiviteter som kan störa djurlivet så som flyga med modellplan eller drake, eller framföra radiostyrda farkoster i vattenområdet
9. anbringa tavla, plakat, affisch, skylt, inskrift, snitsel eller därmed jämförlig anordning,

Föreskrifterna under A och C skall ej utgöra hinder för åtgärder i samband med reservatets skötsel, bortplockning av skräp efter 15:e mars efter samråd med länsstyrelsen samt anordnande av information i enlighet med av länsstyrelsen fastställd skötselplan. Föreskriften C1 gäller ej av länsstyrelsen påkallade inventeringar i området. Föreskrifterna inskränker inte personal från SYSÄV att beträda land eller vattenområdet i samband med utförande av de åtaganden i området som SYSÄV ansvarar för. Vid eventuella reparationer och underhållsarbeten får SYSÄVs personal eller de som SYSÄV anlitar använda maskiner eller båtar inom området efter samråd med länsstyrelsen. A13 gäller ej skyddsjakt om sådan är påkallad av länsstyrelsen. A9 gäller ej punktbekämpning av främmande arter om sådan är påkallad av länsstyrelsen. C6 gäller ej hund vid kreatursvallning eller skyddsjakt. Föreskrifterna skall ej heller utgöra hinder för åtgärder i samband med drift och underhåll av vid tidpunkten för detta beslut befintliga ledningar tillhörande kommunen, el- och teledistributör. I samband med utförande av arbeten skall samråd ske med länsstyrelsen. Vid akuta reparationer kan dessa samråd ske sedan arbetena inletts.

Länsstyrelsen erinrar om att det enligt 7 kap 7 § miljöbalken kan meddelas dispens från föreskrifterna om det finns särskilda skäl.

Åtgärder vid olycka, oljeutsläpp m m

Vid olycka, oljeutsläpp eller annan oförutsedd händelse får räddningsinsatser ske utan hinder av föreskrifterna för reservatet. Dispergeringsmedel ska dock så långt möjligt undvikas, eftersom skador på bottenlevande organismer kan ske. Generellt gäller att åtgärder ska ske på ett sådant sätt att skador på naturreservatets natur och kulturmiljövärden hålls så låga som möjligt. Hela området har mycket höga värden både för fågel- och fiskfauna. Även vegetationen i vattenområdet och på land är värdefull. Både vegetationen och jordarten är svåra att sanera. På grund av områdets genomgående höga naturvärden bör bekämpning och skyddsåtgärder vidtas i hela området.

BESKRIVNING AV OMRÅDET

Landskap och geologi

Berggrunden i denna del av Skåne utgörs av dankalksten. Landdelen av reservatet överlagras av silikatrik, sandig – stenig morän med inslag av lera och torv ("strandängstorv") och stor inblandning av skalgrus och flinta. Denna del består huvudsakligen av flacka, fuktiga till friska strandängar som delvis, framför allt i söder, översvämmas av havet vid högvatten. I de sydligare delarna finns större vattensamlingar som mestadels torkar ut under sommaren. Ett stort dike, Alnarpsdiket (tidigare Rinnebäcken), löper tvärs över ängarna och mynnar ut i Lommabukten. Havsdelen av reservatet är grund (≤ 3 m) med sandrevlar och bottnar som delvis exponeras vid lågvatten. Mellan strandängarna och havet löper en smal remsa av öppen sand- och stenstrand.

Markhistoria

Strandängarna och stränderna utgjorde i äldre tider, fram till de laga skiftena på 1800-talet, samfällid utmark till de omkringliggande byarna, och har troligen använts som betesmark ända sedan bronsåldern. Grästorv och tång har också samlats in, bland annat för hägnadsbyggnad och jordförbättring på åkrar. Området norr om Alnarpsdiket, Alnarps fälad, användes till större delen som åkermark under 1800-talet, men i början av 1900-talet hade betet återupptagits här. Ett mindre parti norr om Kalinaåns mynning var slätteräng i början av 1900-talet. Några mindre ekonomibyggnader har stått på Alnarps fälad.

Under senare årtionden har betetrycket varit svagt i området söder om Alnarpsdiket (Tågarps hed) och obefintligt i strandnära partier, men under sommaren 2004 intensifierades respektive återupptogs betet i dessa delar. Idag är hela området, utom de till stor del vegetationsfria stränderna samt de våta och dyiga partierna kring och strax norr om dikesmynningarna, åter betesmark för nöt. Området representerar en mycket gammal typ av kulturlandskap, som förr hade en obruten utbredning längs Öresunds sydöstra kust men som nu bara återstår i små fragment.

Kuststräckan ingår i den så kallade Per Albinlinjen (efter dåvarande statsminister Per Albin Hansson), även kallad Skånelinjen. Skånelinjen var en försvarslinje längs kusten i Skåne, upprättad under andra världskriget som ett skydd mot militärt angrepp. Försvarslinjen är en unik företeelse som tydligt visar Skåne som

gränsprovins, och den är utpekad som särskilt värdefull kulturmiljö i Skånes regionala kulturmiljöprogram.

Verksamheter i området idag

SYSAV

På Spillepengs avfallsanläggning i anknytning till naturreservatet bedriver SYSAV, Sydsånes avfallsaktiebolag, avfallsrelaterad verksamhet. Anläggningen, som är av stort regionalt intresse, består av ett 55 ha stort invallat området i havet samt ytterliggare cirka 10 ha. Verksamheten på anläggningen kan periodvis medföra viss störning; bland annat förekommer bullrande och dammande verksamhet på anläggningen. Tillsyn och underhåll av skyddsvallar samt annat som SYSAV är ålagda att utföra kan innebära att vattenområdet i kanten av reservatet kan beröras. Som dagens avfallshantering och verksamheten på anläggningen utvecklas kommer Spillepengs avfallsanläggning att ingå som en central del i regionens avfallshantering under en mycket lång tid framöver.

Spillepengs fritidsområde

Direkt söder om reservatet ligger Spillepengs fritidsområde på mark som tidigare tillhörde avfallsverksamheten. Fritidsområdet kommer ettappvis att utökas, och bland annat planerar Burlövs kommun att anlägga en badplats i området utanför reservatet.

Skjutbanan

Vid reservatets norra gräns finns en skjutbana där Lomma skytteförening har sin verksamhet.

Vegetation och djurliv

De grunda vattnen i Lommabukten är mycket produktiva och artrika. På de till stor del nakna sandbottenarna växer bestånd av ålgräs (bandtång), som är mycket betydelsefulla för vattenmiljön och djurlivet. Ålgräsängarna och sandbottenarna med revlar (Natura 2000-habitat: 1110, 1140; Vegetationstyper i Norden: 4411) är viktiga habitat för havsborstmaskar, kräftdjur, musslor och en lång rad andra ryggradslösa djur. Dikesmynningarna bildar estuarier (Natura 2000-habitat: 1130), där sött och salt vatten blandas. Lommabukten utgör en viktig uppväxtplats för plattfiskyngel såsom lerskädda, sandskädda, skrubbskädda och piggvar, beroende på att det finns tillräckligt med föda i de grunda områdena i form av många små individer av ryggradslösa bottendjur. Torsk, gulål, sjurygg, smörbult, kantnål, storspigg och näbbgädda förekommer också i området. Ål och torsk är numera rödlistade (akut respektive starkt hotad). Områdets bottenvegetation samt småfisk, snäckor, små kräftdjur, musslor och andra bottendjur utgör viktiga födoresurser för fåglar.

På de låglänta strandängarna har en kombination av havsvattenpåverkan (genom översvämningar och vågstänk) och långvarig beteshävd resulterat i en lågvuxen, gräsdominerad vegetation med många hävdgynnade och salttåliga arter (Natura 2000: 1330; Vegetationstyper i Norden: 4221). Några typiska arter är strandkrypa, strandaster, salttåg, rödsvingel, krypven, revigt saltgräs och den rödlistade smala käringtanden. I periodvis översvämmade sänkor har bildats så kallade skonor eller saltbrännor med gles vegetation (Natura 2000: 1310; Vegetationstyper i Norden: 425), där växter som glasört, saltört och saltnarv trivs. Uppkomsten av skonor har främjats av betesdjurens tramp samt av den tång- och torvinsamling som tidigare försiggick. Den typiska strandängsvegetationen är bäst utbildad i strandnära delar och på större delen av Tågarps hed. På Tågarps hed växer möjligen fortfarande den lilla rödlistade vårkällörten (senast påträffad på 1970-talet), som gynnas av betning och tramp på fuktig, öppen mark. De östligare delarna av Alnarps fälad, som under en period varit åkermark, hyser en mer trivial, gödselpåverkad ängsflora närmast av tuvtåteltyp (Vegetationstyper i Norden: 5231). Hela området är i stort sett fritt från buskar och träd.

De exponerade sand- och stenstränderna med näringsrika driftvallar (Natura 2000: 1210, 1220; Vegetationstyper i Norden: 4112, 4215) är till stor del naturligt vegetationsfria men hyser en del typiska växter som mållor, sodaört, saltarv, marviol och strandråg.

Den rikliga tillgången på smådjur gör stränderna och de grunda vattenområdena mycket attraktiva för födosökande fåglar. Flera mindre vanliga fågelarter som är karakteristiska för kustmiljöer med välhåvade strandängar, sandstränder, revlar och estuarier häckar eller har häckat i området, bland annat Natura 2000-arterna skärfläcka, sydlig kärrsnäppa, fisktärna, silvertärna och småtärna samt de rödlistade arterna årta (tillfälligt), skedand och gulärta. Andra för dessa habitat typiska häckfåglar är gravand, strandskata, större strandpipare, tofsvipa och rödbena. Utöver häckningsperioden är området mycket värdefullt för rastande och övervintrande fåglar av åtskilliga arter, framför allt gäss, änder, vadare och måsfåglar, som vår och höst kan ses i stora mängder på stränderna och i vattnet.

Insektsfaunan är rik, och vid inventeringar på Tågarps hed har över 100 arter av dag- och nattfjärilar hittats. Tre sällsynta kortvingeskalbaggar knutna till havsstränder har påträffats på Alnarps fälad, *Brundinia meridionalis*, *Quedius balticus* och *Philonthus salinus*, varav de två senare är missgynnade enligt den

nationella rödlistan. Man vet lite om dessa skalbaggars miljökrav, men *Q. balticus* är troligen beroende av sandstränder med drift för sin fortplantning. Området är även potentiell lokal för den akut hotade grönfläckiga paddan (även upptagen i habitatdirektivets annex 4, vilket innebär att den kräver ”strikt skydd” och är nationellt fridlyst), som tidigare har påträffats. Detta groddjur är för sin fortplantning beroende av grunda, solexponerade vattensamlingar som ej torkar ut för tidigt på sommaren, t.ex. skonor på strandängar med låg vegetation. Det är önskvärt att förutsättningar skapas för återetablering, eventuellt inplantering, av grönfläckig padda i området, då detta skulle öka artens möjligheter att överleva i Sverige. Det närmaste goda beståndet av grönfläckig padda finns på Eskilstorps ängar söder om Malmö. Ätlig groda har sedan några år hörts spela i Kalinaån; denna hybridart ökar för närvarande i västra Skåne och kan vara en svår konkurrent till andra groddjur.

Till följd av gödselpåverkan och minskat betestryck under 1800- och 1900-talen har högvuxna örter och gräs som brännässla, bitterkrassing, åkertistel och kvickrot brett ut sig på strandängarna, på bekostnad av den för välhävdade förhållanden karakteristiska floran. I våta, strandnära partier kring åmynningarna och strax norr därom har stora bestånd av vass och havssäv bildats. Buskar, framför allt vresros, har också etablerat sig i viss utsträckning, liksom förvildade trädgårdsväxter som sträv kardvädd och ålandsrot. Den rödlistade danska irisén, som ej tål bete, är rapporterad från Tågarps hed men är idag troligen utgången.

Vegetationens ökade höjd och täthet har lett till att flera typiska fågelarter, framför allt vadarfåglar, har minskat kraftigt under slutet av 1900-talet, och sydlig kärrsnäppa samt fisk-, silver- och småtärna har inte häckat på senare år. De flesta vadarfåglar är beroende av stora ytor med låg vegetation och undviker områden med vassar, busksnår och till och med enstaka träd, vilka gör att den öppna förbindelsen till vattenbrynet störs och risken för boplundring av t.ex. rävmå och kråka ökar. Störningar från friluftsliv och fiske kan också ha bidragit till fågelfaunans utarmning. Vassarnas utbredning har däremot medfört att bl.a. Natura 2000-arten brun kärrhöök börjat häcka. Grågås, samt Natura 2000-arten vitkindad gås, vilka genom sin betning i viss mån bidrar till att hålla vegetationshöjden nere, har dock ökat starkt framför allt som rastare i området de senaste åren.

Lommabukten tillförs stora mängder närsalter från bland annat åkermark via Alnarpsdiket och Kalinaån. Vattenkvaliteten i bukten tros också ha försämrats genom ökade föroreningar och minskad vattencirkulation till följd av utbyggnaden av Malmös norra hamn och Spillepengs avfallsdeponi. Ett annat problem är skräp av olika slag som driver in till stränderna från havet.

Allmänhet och friluftsliv

Området har länge varit av liten betydelse för friluftsliv, annat än som strövområde för närboende och som populärt utflyktsmål för ornitologer och andra naturintresserade. På senare år har dock aktiviteterna i området ökat, delvis som en följd av anläggandet av Spillepengs fritidsområde på en del av avfallsdeponin. I de grunda vattenområdena bedrivs under sommaren sportfiske, bad och diverse vattensporter, och på ängarna i norr utövas modellplansflygning. Även viss jakt bedrivs höst och vinter, främst på vildkanin, gäss, fasan och kråkfågel. Alla dessa aktiviteter innebär störningar för både häckande, rastande och övervintrande fåglar.

ÄRENDETS HANDLÄGGNING

Burlövs och Lomma kommuner har tidigare framfört önskemål om att skydda Tågarps hed och Alnarps fålad som naturreservat. Området fastställdes som Natura 2000-område av regeringen 2002, och av EU-kommissionen 2004.

Föreliggande beslut med tillhörande skötselplan upprättades av Länsstyrelsen i Skåne län under 2006.

Markägare, övriga kända sakägare och berörda myndigheter har förelagts att inkomma med erinringar mot förslaget.

Lomma kommun, Miljö- och räddningsnämnden i Burlövs kommun, SYSAV, samt Skånes Ornitologiska förening vill att beträdnadsförbudstiden utökas. Beträdnadsförbudet har i enlighet med förslag i bevarandeplanen för området utökats till den 30 september.

Burlövs kommun påpekade att reservatet stred mot gällande detaljplan, där en badplats var planerad i som skulle hamna i reservatsområdet. Ett samrådsmöte hölls med kommunen där man enades om en annan placering av badet. Detaljplanen ändrades för att stämma överens med reservatet. Den ändrade

detaljplanen vann laga kraft 20080328. Samrådsmöten har även hållits med SYSAV där man enades om att tydliggöra SYSAVs undantag från beträdnadsförbudet, samt med yrkesfiskare från Lomma, Limhamn och Borstahusen, vilka accepterar reservat innanför 3 meters havsdjup.

SKÄL FÖR BESLUT

Området ingår i ett internationellt värdefullt fågelområde (**Important Bird Area**; Lommabukten) enligt Birdlife Internationals kriterier. Området är till största delen **Natura 2000-område** enligt habitat- och fågeldirektiven (SE0430148 resp. SE0430173). Norra delen av områdets havsdel ingår i **riksintresse för yrkesfiske** (M:Y6, del av Lundåkra- och Lommabukterna). Området berörs av **utökat strandskydd (300 m)**. Alnarps fälad ingår i **riksintresse för kulturmiljövård** (M:K77, Alnarp - Burlöv) och i Länsstyrelsens **program för skydd av tätortsnära områden för friluftsliv och naturvård**. Landdelen har klass 1 (särskilt höga naturvärden) i det **regionala naturvårdsprogrammet**. Lommabukten är marint område av klass 1 i det **regionala naturvårdsprogrammet**. Tågarps hed och södra delen av Alnarps fälad har klass 2 (värdefullt objekt) i Länsstyrelsens **våtmarksinventering**. Större delen av strandängarna har värdeklass 3 i Länsstyrelsens **ängs- och hagmarksinventering**. Området ingår i Skånelinjen, eller Per-Albinlinjen, utpekad som en **särskilt värdefull kulturmiljö** i **Skånes regionala kulturmiljöprogram**. I de kommunala översiktsplanerna ingår landdelen i en **"ekologisk korridor"** mellan Lomma tätort och Spillepengs fritidsområde. Området är klassat som **naturvärde 1** i **Lomma kommuns naturvårdsplan** och föreslås så förbli i Naturmiljöprogrammet som antas 2008.

Området överlagras av sandiga – grusiga avlagringar med inslag av strandängstörv, skalgrus och flinta och har **geovetenskapligt värde**. Strandängarna har använts som betesmark under mycket lång tid, och är representativa för ett **ålderdomligt kulturlandskap** och en bruksform som tidigare hade stor utbredning i Öresundsregionen men varav idag bara rester återstår. Området i sin helhet är **biologiskt värdefullt** då det erbjuder goda betingelser för ett stort antal arter av främst växter, ryggradslösa djur, fiskar och fåglar, varav flera rödlistade. De flacka, öppna strandängarna är viktiga för **landskapsbilden**. De höga kulturhistoriska och biologiska värdena gör området intressant för **undervisning** på olika nivåer.

Av ovan redovisade skäl och med syfte att bevara biologisk mångfald, vårda och bevara värdefulla naturmiljöer samt att skydda, återställa eller nyskapa livsmiljöer för skyddsvärda arter bör det beskrivna området ges ett skydd som naturreservat enligt miljöbalken.

Förordnandet är förenligt med grundläggande bestämmelser för hushållning med mark- och vattenresurser samt med kommunernas översiktsplaner.

Länsstyrelsen har till stor del beaktat inkomna synpunkter och finner vid en avvägning mellan enskilda och allmänna intressen i enlighet med 7 kap. 25 § miljöbalken att det för att skydda och vårda de värden som beskrivits ovan finns skäl att besluta om att bilda ett naturreservat i området, att besluta om föreskrifter för att skydda området samt att fastställa en skötselplan.

Länsstyrelsen gör bedömningen att de inskränkningar som blir följden av föreslagna föreskrifter inte medför sådana inskränkningar i pågående markanvändning att det kan motivera att intrångsersättning skall utgå, med undantag för inskränkningarna i jakten, där en värdering pågår.

SKÖTSELPLAN OCH FÖRVALTNING AV NATURRESERVATET

Skötselplan

Enligt 3 § förordning (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m. skall en skötselplan ingå i varje beslut om bildade av ett naturreservat. Skötselplanen fastställs av länsstyrelsen i särskilt beslut i samband med reservatsbildningen.

Förvaltning

Länsstyrelsen är förvaltare av naturreservatet och skall fortlöpande samråda med markägare, arrendatorer, berörda myndigheter, kommuner, SYSAV och andra berörda vid förvaltningen. Länsstyrelsen bekostar all skötsel i området.

Naturreservatets gränser skall märkas ut enligt svensk standard (SIS) och Naturvårdsverkets anvisningar.

Detta beslut kan överklagas till regeringen, miljödepartementet, se bilaga 3.

I den slutliga handläggningen av detta ärende deltog landshövding Göran Tunhammar, beslutande, naturvårdsdirektör Camilla Jönsson, Ann Westerdahl, rättssektionen, Lars Knutsson, landskapssektionen, Agnes Janson, vattensektionen, Lena Hector, kulturmiljösektionen, Karin Kallioniemi, plan- och bostadssektionen, Anders Larsson, naturskyddssektionen och Matilda Gradin, naturskyddssektionen, föredragande.

Göran Tunhammar

Matilda Gradin

Bilagor

1. Karta över naturreservatets avgränsning
2. Beträdnadsförbud
3. Hur man överklagar

